

Lustrumcongres

FOTO REVER BOXEM

Mónica Lopez Lopez doet als Rosalind Franklin Fellow onderzoek naar pleegzorg bij de afdeling Orthopedagogiek van de RUG. Maar voor het lustrum is ze ook voorzitter van de Academische Raad. Ze heeft een grote rol in de (wetenschappelijke) uitwerking van het lustrumthema *All Inclusive*, in het bijzonder het internationale wetenschappelijke congres op 6 en 7 juni. Wie wil deelnemen, kan zich inschrijven via WWW.RUG.NL/LUSTRUMCONGRES.

Met verve licht Mónica Lopez Lopez de titel van het congres, *Growing together: celebrating diversity and fostering inclusion*, toe: 'Growing' refers to the university getting older as well as growing or developing in numbers and in different ways. Growing evokes also how the academia cultivates and nurtures new ideas as seeds of innovation. There is power in growing 'together'; it unites us, strengthens our bonds and provides us with a sense of belonging. Togetherness plays a very important role in achieving societal change as well.

The verb 'celebrate' was chosen to make a reference to the festive aspect of the anniversary (lustrum celebration), but is also accompanying the word 'diversity' to signify that diversity should not merely be tolerated, but should instead be celebrated. Diversity encompasses the dimensions of gender, ethnicity, sexual orientation, socio-economic status, age, abilities, religious beliefs, amongst other ideologies. For us, diversity means respect, acceptance and celebration of these rich dimensions represented within each person.

We also chose to add 'inclusion' as we contend that inclusion is not a natural consequence of diversity but something we should strive for, something we should actively 'foster'.

STERKEN STELT

Terug naar mijn eigen faculteit

OPGETEKEND DOOR MARJAN BROUWERS

Wanneer we met z'n allen in juni vieren dat de RUG 405 jaar bestaat, neem ik afscheid als rector magnificus. We gaan er een mooi feest van maken voor iedereen: *All Inclusive*. Tegelijkertijd is dit voor mij een passende gelegenheid om na acht jaar het stokje over te dragen aan mijn opvolger. Ik kijk met veel plezier terug op mijn werk als rector en zou het zo weer overdoen. Na het lustrum ga ik als hoogleraar terug naar mijn oude faculteit. Bestuurder worden bij een andere universiteit zie ik niet zitten: mijn hart ligt al veertig jaar in Groningen en dat blijft zo.

Het absolute hoogtepunt in mijn periode als rector was de grote feestvreugde toen Ben Feringa de Nobelprijs won. Ik had nooit verwacht dat ik dat zou meemaken. De ceremonie bijwonen in Stockholm was heel bijzonder, maar het allermooiste vond ik de blijdschap binnen de universiteit: op de dag van de bekendmaking, maar zeker ook daarna. Het was een grote reclamespot voor de wetenschap.

Een ander geweldig moment was de viering van het 400-jarig bestaan in 2014, dat we toen *For Infinity* genoemd hebben. Het bezoek van Koning Willem-Alexander, het gala met tienduizend mensen in de Martinihal en de zonovergoten alumnidag, met een roeifestijn bij het Groninger Museum, blijven me lang heugen. Lastige dossiers waren er ook. De campus in Yantai die we voor ogen hadden, bijvoorbeeld, al heb ik geen spijt van die plannen, en het gedoe met Vindicat. Een ernstig dieptepunt was de affaire rondom Diederik Stapel, toen ik nog maar kort rector was. Ik had altijd een groot vertrouwen in de wetenschap gehad en deze schending van de wetenschappelijke integriteit kwam dan ook hard aan.

De universiteit verandert langzaam, maar ik zie wel verschillen met acht jaar geleden, bijvoorbeeld in de manier waarop we studenten uitdagen. Zelf zie ik leren als sociaal fenomeen: Groningen als campusuniversiteit waar we elkaar niet via schermpjes aankijken maar echt fysiek ontmoeten. Ik geloof in 'inclusief leren': niet passief achterover hangend in de collegebanken, maar zo actief mogelijk – discussiëren, presenteren, becommentariëren. Ik heb stellig de indruk dat het gelukt is door de jaren heen studenten meer te laten samenwerken en actiever te laten meedoen. En wat is het fantastisch dat we steeds meer internationale studenten mogen ontvangen. Toen ik begon, hadden we tweeduizend en nu ongeveer zeventienduizend internationale diplomastudenten! En natuurlijk ben ik ook trots op de opwaartse trend als het gaat om onze rankings. Ons onderzoek en onderwijs staan er goed voor: ik laat de boel netjes achter voor mijn opvolger.

Er is ook het nodige blijven liggen, maar dat is geen wonder: de wetenschap denderd almaar door en ook het onderwijs blijft work in progress. Verder ben ik ervan overtuigd dat we nog meer kunnen doen om alumni te binden. Het liefst zou ik zien dat een student die bij ons binnenkomt een levenslange relatie aangaat met de universiteit: dat je collegekaart in feite je leven lang meegaat. Maar goed, dat is allemaal aan mijn opvolger, die ik uiteraard veel succes wens.

Elmer Sterken, rector magnificus